

Patron Wyższego Seminarium Duchownego Franciszkanów we Wrocławiu, logo i zawołanie

Franciszkańskie seminarium we Wrocławiu ma swojego Patrona. Jest nim **św. Antoni z Padwy** (1195-1231), Doktor Kościoła, Doktor Ewangeliczny, formalnie ogłoszony patronem 5 października 1995 r., w jubileuszowym roku 800-lecia urodzin Świętego Padewskiego.

Św. Antoni jest doskonałym wzorem dla franciszkańskiej wspólnoty seminaryjnej. Najpierw dlatego, że był człowiekiem bardzo młodym. Jego ziemskie życie trwało zaledwie 36 lat. Z tych zaś 36 lat, 25 było wypełnionych intensywnym studium i gorliwym poszukiwaniem Boga, dążeniem do wewnętrznej dojrzałości i doskonałości. Następnie również dlatego, że był człowiekiem, który potrafił połączyć w sobie tradycję z nowością i oryginalnością. Z franciszkańskiego ducha początków miał ducha wędrowca, ducha szacunku dla Słowa Bożego i ducha chrystocentryzmu. Z tego ducha zaczerpnął też troskę o nowość. W ówczesnym świecie, który w imię nowych wolności otwierał się na laicyzację życia, odwołując się do ewangelizmu bez Kościoła, on - młody zakonnik i teolog, możliwość ewangelizowania widział tylko przez Kościół Jezusa Chrystusa i dlatego jego wielkością jest umiłowanie Kościoła.

W postawie głoszenia oznaczał się duchem ubóstwa i mniejszości, z których zaczerpnął też radość naśladowania Chrystusa. Jako człowiek wykształcony potrafił żyć z ubogimi i trafnie do nich przemawiać. Mówił, że „jedynie ubodzy i pokorni są ewangelizowani”. Św. Antoni jako wierny uczeń św. Franciszka głosił także humanistyczną koncepcję człowieka. Dogłębnie odczytał drogę nawrócenia chrześcijańskiego. Optymizm w antropologii antoniańskiej wypływa ze starego obrazu człowieka jako «mikrokosmosu», tj. «małego świata», wspaniałego i kruchego, świetlistego i dwuznacznego, cnotliwego i grzesznego, uczynionego jednak na obraz i podobieństwo Boże oraz zdolnego do radykalnych decyzji.

Święty Padewski, będąc miłośnikiem pustelni, jest też doskonałym wzorem kontemplacji. Stosował stale zasadę *exire de saeculo*, by potem *ire per mundum* i *contemplata aliis tradere*. Św. Franciszek uznając to jego działanie i dostrzegając wielką jego skuteczność, ustanowił go pierwszym teologiem zakonu i to właśnie w funkcji przepowiadania.

Taki zatem Święty jest naszym Patronem: człowiek młody, gruntownie wykształcony, wielki kaznodzieja; człowiek, który znał trud studiowania, poznawania Objawienia i przekładania go na język codzienny.

Nasza uczelnia posiada także swoje logo i zawołanie. Logo stanowi franciszkański znak *Tau* na tle Pisma św. z dwoma literami greckimi: Alfą i Omegą, które oznaczają Chrystusa, Początek i Koniec. W całości, więc, logo wyraża rys główny franciszkańskiej szkoły teologicznej, a mianowicie nastawienie biblijne, chrystocentryzm i prymat Chrystusa.

Zawołaniem seminarium są słowa Tomasza d'Eccleston z jego dzieła *De Adventu Fratrum Minorum in Angliam*, 90: IN SANCTITATE ET DOCTRINA, wskazujące, iż budowla

zakonu, a więc także prowincji i seminarium, powinna być konstruowana na dwóch fundamentach: ŚWIĘTOŚCI ŻYCIA I NAUCE.